

הת (תל אביב) 11196-04-25 - אגד חברה לתחבורה בע"מ נ' מדינת ישראל פמת"א

ה"ת (תל-אביב-יפו) 11196-04-25 - אגד חברה לתחבורה בע"מ נ' מדינת ישראל פמת"א ואח'שלום תל-אביב-יפו
ה"ת (תל-אביב-יפו) 11196-04-25
אגד חברה לתחבורה בע"מ
באמצעות ב"כ עו"ד בני סמו

נגד

1. מדינת ישראל פמת"א

ב"כ עו"ד מאיר אמיר

2. צמח מסעוד

באמצעות ב"כ עו"ד אבי דוויק

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה במחוז תל-אביב-יפו (בת-ים)

[01.06.2025]

כבוד השופטת שני שטרן

החלטה

ביום 22.12.24 התרחשה תאונת דרכים קטלנית, בה היה מעורב אוטובוס מ.ר. 76-266-69.

האוטובוס נתפס, נבדק ומוחזק על ידי משטרת ישראל. כנגד נהג האוטובוס הוגש כתב אישום (גמ"ר 7994-03-25).

משכך, הוגשה בקשה להורות על שחרורו של האוטובוס (התפוס). המאשימה התנגדה לבקשה.

התקיימו בפני שני דיונים בהם נכחו המבקשת - בעלת האוטובוס, המשיבה - המאשימה והנהג - באמצעות ב"כ.

דיון והכרעה

ב"כ המבקשת הפנה למשך הזמן בו מוחזק האוטובוס ולנזק שנגרם לו בזמן שהוא עומד בחוץ, בחום ולא בשימוש.

התנגדות המשיבה לבקשה להחזרת התפוס נובעת מדברי הנהג הטוען ל"כשל מכני באוטובוס, ומפורטת בסעיפים 6

ו-7 לתגובתה: "בדיקת האוטובוס התפוס תהיה חיונית למבקשת בעת ניהול התיק ולאחר שיוודע בוודאות מהו קו

ההגנה של הנאשם". וגם: "לאור גרסתו של הנאשם במשטרה, הטוען למעשה ל"כשל טכני" אשר ארע באוטובוס

וגרם לתאונה, הרי שטענה זו עשויה להוות, בבא העת, נדבך מרכזי להגנתו של הנאשם, במהלך ניהול התיק".

בנסיבות אלו, סבורה המשיבה כי החזרת האוטובוס לידי המבקשת עשויה לפגוע קשות בהליך הפלילי ובאינטרס

הציבורי.

המשיבה הודיעה כי תסכים לשחרור האוטובוס, לאחר שהנהג וב"כ יחתמו על ויתור טענה של כשל מכני באוטובוס. ב"כ הנהג סירב לחתום על המסמך והודיע שהוא מוותר על בדיקת האוטובוס.

המשיבה הפנתה לפסיקה אשר לדבריה מלמדת על הצורך בהעדפת האינטרס הציבורי של חקר האמת והיכולת לנהל משפט כראוי. הפסיקה שהוצגה אינה מתאימה לעניינינו כלל. כפי שיפורט להלן;

עניינו של איסמאעיל דן בבקשה להחזרת תפוס אשר נתפס לצורך חילוט. מדובר היה ברכב בו בוצעו עבירות של המתה בקלות דעת, חבלה חמורה וסיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה. לצידו של כתב האישום הוגשה בקשה לחילוט הרכב. בנסיבות אלו, נכון לומר כי זכות הקניין לא תגבר על האינטרס הציבורי. לצידו של כתב האישום בעניינינו, לא הוגשה בקשה לחילוט האוטובוס.

זה המקום לציין שתמוהה בעיני הדרך בה צוטטה ההחלטה של בית המשפט העליון בבש"פ 8239/20. המשיבה ציטטה בסעיף 9 לתגובה פסקה שלמה העוסקת באיזון שבין זכות הקניין והפגיעה הכלכלית שנגרמת מתפיסה לבין האינטרס הציבורי. יחד עם זאת, בחרה המשיבה להשמיט מהפסקה שניים וחצי משפטים. העיקרי שבניהם: "נכון הדבר שתפיסת נכס לצורך חילוט עתידי כרוכה בפגיעה בזכות בעל הקניין". ואולם, זהו המשפט העיקרי, השומט את הקשר שבין הפסיקה שצוטטה לעניינינו.

אין דין פגיעה בקניין הנגרמת בעקבות ניהול משפט לזו הנגרמת בעקבות חילוט רכב שכן, זו האחרונה מטרתה העיקרית הינה פגיעה בקניין.

הפסיקה הנוספת אליה הפנתה המשיבה הינה בעניין טיולי נווה המדבר. ואולם, שם עסקינן בבקשה להחזרת תפוס שהוגשה 14 ימים לאחר התרחשות התאונה, עת שהחקירה בחיתוליה והנהג היה מאושפז בבית החולים וטרם התברר האם יבקש לבדוק את הרכב.

בעניינינו, כאמור, התאונה התרחשה לפני כשישה חודשים וכתב אישום לפני כשלושה.

שימוש באוטובוס כ'ראיה' במהלך שמיעת התיק

המשיבה חזרה על הטענה לפיה האוטובוס יהווה ראיה מכרעת בתיק העיקרי.

יחד עם זאת, טענה זו אינה מדויקת.

מקום בו הוגש כתב אישום הרי שהסתיימה החקירה והאוטובוס אינו עומד עוד לרשות המאשימה (המשיבה) לצורך חקירה. לא מבלי להגיש בקשה להשלמת חקירה כנדרש.

לא ברורה טענת המשיבה בעניין זה. ממילא, כתב אישום יש להגיש לאחר סיום כל פעולות החקירה ועת שהמאשימה סבורה שעלה בידה להחזיק ראיות מספיקות שיביאו להרשעת הנאשם מעבר לספק סביר.

האם כבר כעת, טרם מסר הנאשם (הנהג) מענה לאישום, סבורה המאשימה כי תזקק להשלמת חקירה?

אין די לטעמי, בטענה כי נוכח גרסת הנאשם כבר בחקירתו לכשל טכני, יכול ויהיה צורך בבדיקת האוטובוס במהלך שמיעת המשפט.

לבית המשפט מוגשת חוות דעת הבוחן המשטרתי, אשר אמור היה לבצע בדיקה של האוטובוס ועליה, בין היתר, מסתמכת פרשת התביעה.

ככל והמאשימה סבורה שלאחר חקירת הבוחן יהיה צורך בבחינה מחודשת של האוטובוס, טוב שתפעל לבחינתו כעת, תוך קבלת האישורים הנדרשים.

טענת המאשימה בדבר היות האוטובוס ראייה מכרעת וסיכול התשתית הראייתית מגלמת בתוכה את רצון המאשימה לתיקון עתידי של הראיות המצויות בידה, ככל שיעלה צורך בכך.

ממילא, גם אם תבוצע השלמת חקירה בעת שמיעת הראיות, לא ברור איזו תועלת תצמח ממנה, לאחר שהאוטובוס יעמוד ללא שימוש משך כשנה או יותר. (התיק העיקרי קבוע להקראה לחודש ספטמבר, כך שסביר ששמיעת הראיות תערך כשנה לאחר התרחשות התאונה).

לאור כל האמור לעיל, אינני סבורה שיש לקבל עמדת המשיבה, אשר מבקשת להמשיך ולהחזיק באוטובוס ללא כל מטרה ראויה, שכן, האוטובוס נבדק, נסתיימה החקירה והוגש כתב אישום.

אינני מקבלת עמדת המשיבה לפיה יש להמתין עד לקבלת קו ההגנה המלא של הנאשם, שהרי כבר בחקירתו טען ל'כשל מכני' וחזקה על המאשימה שבשלב החקירה בחנה טענה זו לעילא ולעילא.

על בית המשפט הדן בבקשה להחזרת תפוס לקחת בחשבון את השיקולים של הגנת הקניין הפרטי אל מול האינטרס הציבורי והיכולת לנהל משפט ולהוכיח העבירה. כמו כן, על בית המשפט לבחון האם קיימת חלופה שתשיג תכלית החזקת החפץ בפגיעה פחותה. בעניין זה ראה בש"פ 8353/09 פליקס מגאלניק נ' מדינת ישראל.

בענייננו, המבקשת הינה הבעלים של האוטובוס, אשר אינה מבצעת העבירה ואינה צד לתיק העיקרי. למעשה, רכושה מוחזק כ'בן ערובה'. האוטובוס מוחזק, כבר כעת, משך כשישה חודשים ולא יכולה להיות מחלוקת כי רכב העומד זמן רב ללא שימוש ניזוק. לזאת, יש לצרף את ההפסד שנגרם למבקשת מאי הפעלת האוטובוס.

ניהול המשפט והוכחת ביצוע העבירה אינו דורש לטעמי החזקת האוטובוס באופן פיזי. לצורך זאת וסתירת טענות בעניין כשל מכני נבדק האוטובוס, בין היתר, במכון 'קומפיוטסט', אשר נציגו הינו עת/25. הבוחן בפועל מטעם המכון הינו עת/11. חוות דעת בוחן תאונות דרכים ובדיקת האוטובוס במכון מתאים הינן לדעתי, חלופה שיש בה כדי להשיג תכלית החזקת האוטובוס לצורך הוכחת כתב האישום וסתירת הגנת הנאשם. בנסיבות אלו, יש להשיב האוטובוס למבקשת.

השארית האוטובוס תפוס בידי המאשימה עד לבירור קו הגנת הנאשם או חקירת הבוחן עשויה להמשך כשנה ממועד התרחשות התאונה ואף מעבר לכך. הנזקים שייגרמו למבקשת עד למועד זה אינם סבירים לטעמי.

לצורך הזהירות, הנני מעכבת ביצוע ההחלטה עד ליום 8.6.25 שעה 10:00.

עד למועד זה, תבחן המשיבה האם בכוונתה לבקש לבצע השלמת חקירה בדרך של בחינה מחודשת של האוטובוס. או אז, יבחן הצורך במשך הזמן הדרוש למשיבה. ככל שאין כוונה שכזו, יושב האוטובוס מיידית.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ה' סיוון תשפ"ה, 01 יוני 2025, בהעדר הצדדים.